

інвестиційного клімату й прозорості фінансової діяльності її структурних підрозділів, сприяючи притоку фінансових ресурсів в залізничну галузь.

УДК 620.91.009.12

РЕСУРСОЗБЕРЕЖЕННЯ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ АПК УКРАЇНИ

Копейкіна О.В., здобувач (УкрДАЗТ)

Перехід України до ринкової економіки привів до змін у системі державного регулювання енерговикористання. Результатом цього стала руйнація традиційних механізмів енергозбереження, постійне зростання питомої ваги витрат паливно-енергетичних ресурсів у загальних витратах виробництва. Причиною цього стало зменшення обсягів виробництва в усіх галузях національної економіки, зниження рівня використання виробничих потужностей і, відповідно, збільшення питомих витрат палива та енергії. Збереження у структурі виробництва значної кількості енергоємної продукції мало впливає на зростання ВВП і призводить до підвищення величини питомих витрат енергоресурсів.

В нових умовах господарювання ресурсозбереження перетворюється в один з основних напрямів діяльності підприємств та органів управління всіх рівнів для забезпечення нової якості росту в економіці.

У ринкових умовах господарювання головним важелем економічного механізму ресурсозбереження виступає конкуренція. Саме вона змушує товаровиробників підвищувати якість товару та зменшувати витрати на одиницю виробленої продукції, збільшувати її кількість, що в кінцевому підсумку веде до підвищення рівня ресурсозбереження та забезпечує ефективність виробництва в галузі, а також підприємства в цілому. У процесі виробництва ресурси використовуються як основні елементи виробничого потенціалу і як засоби для досягнення конкретних цілей економічного розвитку. Марнотратство паливно-енергетичних ресурсів у процесі виробництва продукції робить її неконкурентоспроможною.

Вихід на якісно новий рівень ресурсоспоживання можливий лише за умови здійснення ресурсозбереження шляхом ефективного використання ринкових важелів та державного регулювання ресурсозбереження.

Об'єктивно необхідним і нагальним стає вирішення проблеми посилення

ресурсозбереження в українській економіці АПК, яка характеризується особливо високою ресурсоемністю. Ця проблема має комплексно вирішуватися на всіх рівнях господарювання.

Актуальність впровадження ресурсозберігаючих технологій пов'язана з наступними економічними проблемами, а саме: жорсткими вимогами споживачів до задач зниження транспортних витрат і обмеження впливу транспортного чинника на собівартість виробництва; наявністю інфляційних процесів, які збільшують витрати на ресурси, що споживаються; нестабільністю обсягів перевезень, яка призводить до небажаного збільшення собівартості внаслідок значної частки витрат на утримання інфраструктури та інших витрат, що не залежать від розмірів руху.

Так і в агропромисловому комплексі ресурсозбереження є одним з найбільш ефективних напрямів підвищення конкурентоспроможності продукції, що характеризує економічний ефект для сільського господарства і всього народного господарства країни. Основним напрямом підвищення ефективності АПК є ресурсозбереження, що досягається за рахунок комплексу науково-технічних, організаційних та економічних заходів, спрямованих на найбільш раціональне, економне використання ресурсів. Воно сприяє зниженню витрат на виробництво продукції, підвищенню ефективності і прискоренню темпів зростання виробництва, досягненню високих кінцевих результатів господарювання і як на рівні підприємства, так і в сільському господарстві в цілому.

УДК 658.152

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ НА ЗАЛІЗНИЧНОМУ ТРАНСПОРТІ

Куделя В.І., к.е.н., доцент (УкрДАЗТ)

Глобалізація економіки і розвиток міжнародних економічних відносин зробили рівень розвитку інфраструктури окремої країни та її транспортної складової найважливішим фактором конкурентних переваг. Рівень розвитку транспорту в окремій країні визначає рівень розвитку її цивілізації. Тому недооцінка значення та ролі транспорту в державі може досить негативно позначитись на економіці країни.

Світова фінансова криза зумовила необхідність визначення нових пріоритетів в розвитку української транспортної галузі та вибору нової стратегії підвищення її ефективності.